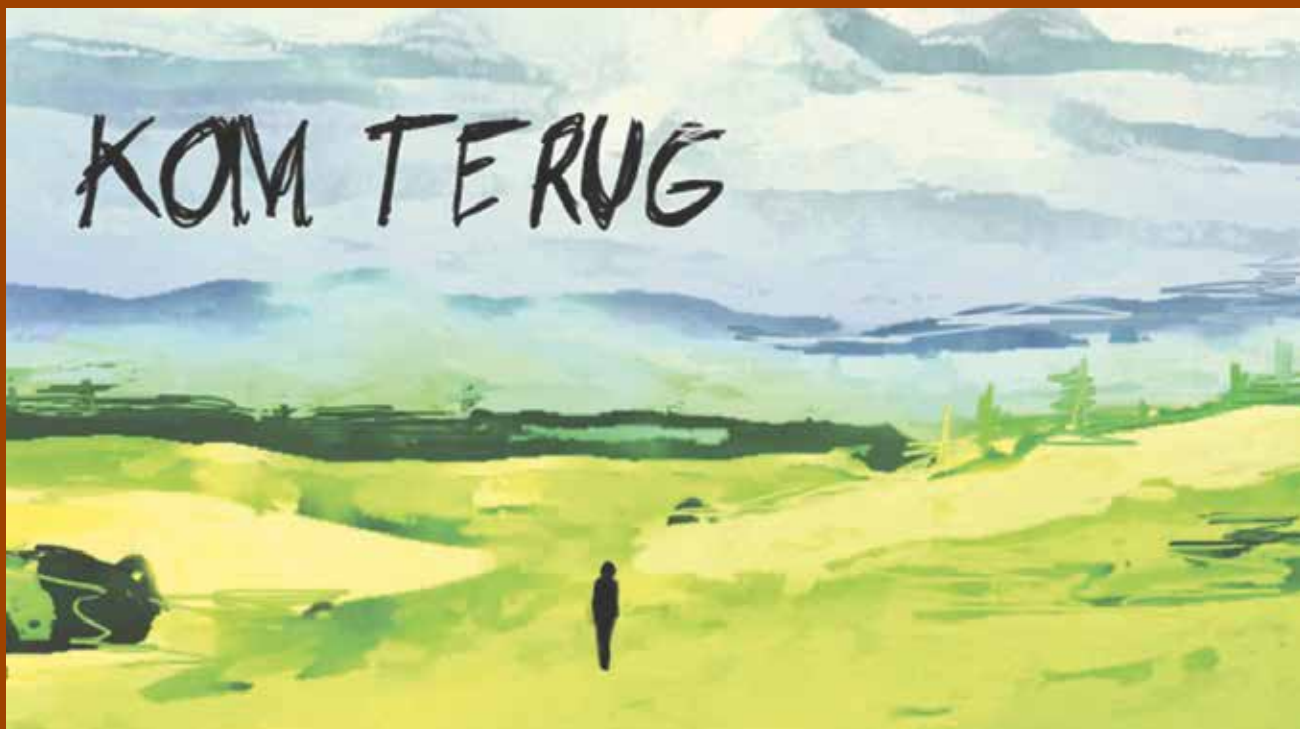

DE FAVORIETE COMPOSITIE VAN...

SONGWRITER, MUZIKANT EN MANAGER MATTHIJS VAN DUIJVENBODE

'Mijn favoriete compositie is al een tijdje *Kom Terug* van Spinvis uit 2011, vooral de 'decembermix' met extra toevoegingen, zoals de prachtige koortjes. Misschien wel het mooiste Nederlandstalige nummer dat ik ken, ik was er meteen door gegrepen. Onbegrijpelijk dat *Kom Terug* weinig airplay heeft gekregen, het zou een soort nationale hymne moeten zijn die door iedereen massaal wordt meegezongen. Zelf schrijf ik meestal in het Engels. Toen ik onlangs de titelsong van een kinderfilm mocht schrijven, ontdekte ik hoe moeilijk het is om een Nederlandse tekst heel mooi te laten klinken én poëtisch te laten zijn zonder dat het rijmelarij wordt. Dat is Spinvis bij *Kom Terug* zo goed gelukt. "Reis ver, drink wijn, denk na, lach hard, duik diep, kom terug", is het refrein. Met andere woorden: doe alles wat je moet doen, als je maar terugkomt. Dat kun je lezen als "kom terug bij mij" of "kom terug bij jezelf", beide interpretaties zijn supermooi. De tekst is filosofisch, er zitten prachtige zinnen in als "Zoek niet wat er nooit meer

is" en "Erf de ogen van je kind, kijk erdoor". Daar zit een waarschuwing voor cynisme in: probeer een frisse blik te houden. "Haal de parels uit de zee, geef ze weg", ook zo ontzettend mooi. Delen, is de boodschap. "Drink de tranen op je hand", ofwel: verdriet kan ook vruchtbaar zijn. Dat is wat ik je gun, zegt hij eigenlijk, doe het allemaal. Het gaat over vrijheid, omdat hij zoveel verschillende dingen opnoemt: doe dit, doe dat. Het mooie is dat je de tekst op verschillende manieren kunt interpreteren, het wordt niet voor je uitgespeld. De muziek vind ik ook heel goed. De prachtige koortjes, de synthesizer aan het begin. Het zijn maar vier akkoorden en een doeltreffende omkering. Toen vrienden van ons naar San Francisco verhuisden, wilden we als vriendengroepje een liedje voor ze opnemen. *Kom Terug* dus. Bij een poging om dit nummer te reproduceren ontdekte ik hoe fucking simpel het is en tegelijkertijd zo ongelofelijk goed. Echt magisch, onovertroffen in zijn eenvoud. Het is zo'n song die ik aan iedereen laat horen, als summum van wat kan: dit is hoe hoog de

lat ligt, probeer maar in de buurt te komen. Ik weet niet of ik zelf ooit dat niveau zou kunnen halen, maar het is wel inspirerend. Het is bizar dat deze song eigenlijk al uit 1990 stamt, als Engelstalig nummer uit Spinvis' tijd met The Place of Ha Ha. Ruim twintig jaar eerder liep hij dus al rond met die song. Ik zou hem graag willen vragen: *what took you so long?* De melodie, de riff waarmee het begint, alles was er al. Misschien had hij de juiste tekst nog niet destijds. Het is zó to the point, beeldend en poëtisch. Ik heb het vaak beluisterd. In mijn strandhuisje aan zee klinkt het ook fantastisch, de perfecte plek. Ondanks de beperkte media-aandacht heeft het genoeg harten geraakt. Op een filmpje van zijn optreden op Lowlands zag ik mensen huilen bij *Kom Terug*. Het gaat zo over het leven, hoe je daar in staat, over vergankelijkheid, ouderdom. Ik kan mij niet voorstellen dat er mensen bestaan die dit een shitnummer vinden.'

Jimmy Tigges